

SÅ TA DA MINE HENDER

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

T Julie von Hausmann 1862 - M Friedrich Silcher 1842

Takk for at du kom og var med oss i dag!
Familien

Prest: Vebjørn Sagedal
Organist: Irina Girunyan
Kirketjener: Egil Klevberg

TANGENS
BEGRAVELSESBYRÅ

Marit Dagmar Guttorm Gauppi

★ 06.08.1945 + 21.03.2023

Alta kirke
tirsdag 28. mars

TIL EN STAD JEG ER PÅ VANDRING

Til en stad jeg er på vandring, synd er alltid utenfor.
Livets tre står der i blomstring, der hvor roser aldri dør.

Refr.:

Her de blomstrer vår og sommer snart de visner ned og dør.
Til en stad jeg er på vandring, der hvor roser aldri dør.

Der jeg møter mine kjære som i staden toget inn,
Venter på at jeg skal komme dit hvor roser aldri dør.

Refr.

Snart jeg når den skjønnne staden, all min lengsel går nå dit.
Evighetens fryd meg møter - der hvor roser aldri dør.

Refr.

Osborn/Miller/D. Bergagård

BLOTT EN DAG

Blott en dag, et øyeblikk om gangen,
hvilken trøst for min forsakte ånd!
Skulle da bekymring ta meg fangen?
Allting hviler i min Faders hånd.
Han som har for meg et faderhjerter,
av sitt rike forråd vil han gi.
Hver en dag dens del av fryd og smerte,
hva jeg trenger all min tid.

Selv han alle dager nær vil være,
for hver særskilt dag med særskilt trøst.
Hver en dags bekymring vil han bære,
stille stormen med sin allmakts røst.

Og sin dyre eiendom bevare,
denne omsorg har han tatt på seg.
Til din dag skal og din styrke svare,
dette løftet gav han meg.

Hjelp meg da å hvile trygt og stille,
blott i dine løfter, Herre kjær,
og ei troens rike trøst forspille,
som i livets ord meg lovet er!
Hjelp meg, Gud, å nynne denne sangen,
så mitt hjerte mer og mer den kan:
Blott en dag, et øyeblikk om gangen,
til jeg når ditt gode land.

O BLI HOS MEG!

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

T H. F. Lyte 1847 - M William Henry Monk 1861